

Afdeling 5.51.7. Noodplannen en ongevallen

Artikel 5.51.7.1.

§1. Voor het begin van een nieuwe activiteit van categorie B van risicoklasse 2, 3 of 4, dient de gebruiker de bevoegde instantie de noodzakelijke inlichtingen te verstrekken, bedoeld in bijlage 5.51.5., deel C, f, om haar in staat te stellen noodplannen te ontwerpen of op te stellen, die buiten de inrichting moeten worden toegepast.

§2. Bij een ongeval, zoals gedefinieerd in artikel 1.1.2. moet de gebruiker de bevoegde instantie onmiddellijk op de hoogte brengen en haar de in bijlage 5.51.7. opgesomde inlichtingen verstrekken.

Afdeling 5.51.8. Betaling van dossierrecht

Artikel 5.51.8.1.

Elke indiening van een kennisgevingsdossier geeft aanleiding tot het betalen van een recht waarvan het bedrag als volgt is vastgesteld:

- tienduizend frank voor een kennisgeving van een activiteit van categorie B;
- vijftienduizend frank per kennisgeving van activiteiten van categorie A van risicoklasse 2 of hoger, per waarmerking van een GGM of GGO volgens de criteria van bijlage 5.51.2. en per vrijstelling van een GGM of GGO.

De betaling van de dossierrechten gebeurt via overschrijving op rekening 091-2226003-76 van het Minafonds met de vermelding: dossierrechten GGO.

HOOFDSTUK 5.52. GRONDWATER

Art. 5.52.0.1.

Voor inrichtingen, bedoeld onder rubriek 52 van de indelingslijst, worden geen sectorale voorschriften bepaald. De algemene bepalingen (en in het bijzonder de voorschriften van hoofdstuk 4.3.) en eventueel toepasselijke sectorale en bijzondere voorwaarden zijn onverminderd van toepassing.

DEEL 6 MILIEUVOORWAARDEN VOOR NIET-INGEDEELDE INRICHTINGEN

HOOFDSTUK 6.1. TOEPASSINGSGEBIED VAN DE MILIEUVOORWAARDEN VOOR NIET-INGEDEELDE INRICHTINGEN

Art. 6.1.0.1.

Deze voorwaarden zijn behoudens andersluidende bepaling van algemene toepassing. Ze zijn evenwel niet van toepassing op de ingedeelde inrichtingen zoals bedoeld in art. 2 van het decreet houdende de milieuvergunning.

Art. 6.1.0.2.

§ 1. De bepalingen van dit deel van dit besluit zijn getroffen in uitvoering van:

1° voor wat de bepalingen terzake de lozing van afvalwater betreft:

- art. 3 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

2° voor wat de bepalingen terzake verwarmingsinstallaties betreft:

- art. 1 van de wet van 28 december 1964 op de bestrijding van de luchtverontreiniging

3° voor wat de bepalingen terzake bodem- en grondwaterverontreiniging (met name ondermeer stookolietanks) betreft:

- art. 3 van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake grondwaterbeheer

4° voor wat de bepalingen terzake geluidshinder betreft:

- art. 1 van de wet van 18 juli 1973 op de geluidshinder

5° voor wat de bepalingen terzake lichthinder betreft:

- art. 2 en 3 van de wet van 12 juli 1985 betreffende de bescherming van de mens en van het leefmilieu tegen de schadelijke effecten en de hinder van niet-ioniserende straling, infrasonen en ultrasonen

6° voor wat de bepalingen terzake asbestbeheersing betreft:

- art. 3 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging en art. 1 van de wet van 28 december 1964 op de bestrijding van de luchtverontreiniging.

Art. 6.1.0.3.

§ 1. De overtreding van de bepalingen van dit deel worden opgespoord en bestraft overeenkomstig de wettelijke bepalingen zoals vermeld in art. 6.1.0.2.

§ 2. Met het oog op het toezicht op de naleving van de bepalingen van dit deel zijn de ambtenaren als bedoeld in art. 58, 1° en 2° van Titel 1 van het VLAREM aangeduid.

HOOFDSTUK 6.2. BEHEERSING VAN OPPERVLAKTEWATERVERONTREINIGING

Afdeling 6.2.1. Lozing van niet-verontreinigd hemelwater en van huishoudelijk afvalwater in de openbare riolering; werking en onderhoud van individuele voorbehandelingsinstallaties, zoals septische putten.

Art. 6.2.1.1.

§ 1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de lozing van huishoudelijk afvalwater in de openbare riolen en afkomstig van woongelegenheden, op de lozing van niet-verontreinigd hemelwater en niet-verontreinigd bemalingswater en op de werking en het onderhoud van individuele voorbehandelingsinstallaties.

§ 2. De voorwaarden waaraan de lozing huishoudelijk afvalwater in de gewone oppervlaktewateren of in de kunstmatige afvoerwegen voor hemelwater, zoals bedoeld in rubriek 3.2. en van huishoudelijk afvalwater in de openbare riolen en afkomstig van andere dan woongelegenheden, zoals bedoeld in rubriek 3.3., moet voldoen, zijn opgenomen in deel 4 van dit besluit.

Art. 6.2.1.2.

§ 1. Het is verboden huishoudelijk afvalwater te lozen in het gedeelte van een gescheiden riolering bestemd voor de afvoer van hemelwater. De lozing van hemelwater is verboden in het gedeelte van een gescheiden riolering bestemd voor de afvoer van afvalwater.

§ 2. Het is verboden hemelwater te lozen in de openbare riolering wanneer het technisch mogelijk of noodzakelijk is dit hemelwater gescheiden van het afvalwater te lozen in een oppervlaktewater of een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater.

§ 3. Niet-verontreinigd bemalingswater dient bij voorkeur opnieuw in de bodem gebracht te worden. Wanneer het in de bodem brengen redelijkerwijze niet mogelijk is, moet dit niet-verontreinigd bemalingswater geloosd worden in een oppervlaktewater of een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater. Het lozen in de openbare riolering is slechts toegestaan wanneer het technisch onmogelijk is zich op een andere manier van dit water te ontdoen.

Art. 6.2.1.3.

§ 1. De lozing van huishoudelijk afvalwater in de openbare riolen, gelegen in een zuiveringszone A of B, is onderworpen aan de volgende algemene voorwaarden:

1° het geloosde afvalwater mag noch textielvezels, noch verpakkingsmateriaal in plastic, noch vaste huishoudelijke afvalstoffen van organische of niet organische aard bevatten.

2° het geloosde afvalwater mag niet bevatten:

a) minerale oliën, ontvlambare stoffen en vluchtige solventen;

- b) andere stoffen extraheerbaar met petroleumether, met een gehalte van hoger dan 0,5 g/l;
- c) andere stoffen die het rioleringswater giftig of gevaarlijk kunnen maken.

§ 2. In een zuiveringszone A of B wordt het huishoudelijk afvalwater bij voorkeur rechtstreeks geloosd in de openbare riolering. Indien de afwateringssituatie of de aard van de toegepaste zuiveringstechnologie dit vereist, kan door het gemeentebestuur opgelegd worden dat het afvalwater via een individuele voorbehandelingsinstallatie moet worden geleid alvorens te lozen in de openbare riolering.

§ 3. De lozing van huishoudelijk afvalwater in openbare riolering in een zuiveringszone C moet beantwoorden aan de voorwaarden van art. 4.2.7.1.1.

§ 4. Voor bestaande lozingen moet de in art. 4.2.7.1.1. § 2 bedoelde installatie in werking zijn binnen de 5 jaar vanaf de datum van in werking treden van dit besluit.

§ 5. Indien een zuiveringszone B geheel of gedeeltelijk overgaat in een zuiveringszone A worden de bestaande septische putten in het veranderde gedeelte bij voorkeur afgekoppeld.

Art. 6.2.1.4.

De werking en het onderhoud van individuele voorbehandelingsinstallaties moeten aan volgende algemene bepalingen beantwoorden:

1° de individuele voorbehandelingsinstallaties moeten, in het geval het gaat om een septische put, jaarlijks geruimd worden om de goede werking ervan te vrijwaren en de openbare gezondheid niet te schaden of de hygiëne en veiligheid niet in het gedrang te brengen.

2° het lozen van geruimd septisch materiaal in de openbare riolen of in de collectoren is verboden.

3° septisch materiaal moet afgevoerd worden naar een openbare waterzuiveringsinstallatie.

HOOFDSTUK 6.3. BEHEERSING VAN HINDER DOOR LICHT

Art. 6.3.0.1.

Onverminderd andere reglementaire bepalingen moet men de nodige maatregelen treffen om lichthinder te voorkomen.

Art. 6.3.0.2.

Het gebruik en de intensiteit van lichtbronnen in open lucht zijn beperkt tot de noodwendigheden inzake uitbating en veiligheid. De verlichting is dermate geconcipeerd dat niet-functionele lichtoverdracht naar de omgeving maximaal wordt beperkt.

Art. 6.3.0.3.

Kleemtoonverlichting mag uitsluitende gericht zijn op de inrichting of onderdelen ervan.

Art. 6.3.0.4.

Lichtreclame mag de normale intensiteit van de openbare verlichting niet overtreffen.

HOOFDSTUK 6.4. BEHEERSING VAN ASBESTArt. 6.4.0.1.

Overeenkomstig de EG-richtlijn 87/217/EEG van 19 maart 1987 dienen bij het gebruik van asbest en werken met asbesthoudend produkten de nodige maatregelen getroffen om ervoor te zorgen dat emissies van asbest in het milieu en afvalstoffen van asbest voor zover dat met redelijke middelen mogelijk is aan de bron worden verminderd en voorkomen. Bij gebruik van asbest impliceren deze maatregelen dat gebruik wordt gemaakt van de beste beschikbare technologieën, met inbegrip van recycling of behandeling waar zulks dienstig is.

Tevens dienen de nodige maatregelen getroffen om ervoor te zorgen dat:

1° tijdens het vervoer, het laden en het lossen van afvalstoffen die asbestvezels of asbeststof bevatten, deze vezels en stof niet vrijkomen in de lucht en geen vloeistoffen worden verloren die asbestvezels kunnen bevatten;

2° afvalstoffen die asbestvezels of -stof bevatten, zodanig worden behandeld, verpakt zijn of afgedekt, met inachtneming van de plaatselijke omstandigheden, dat er geen asbestdeeltjes in het milieu terechtkomen;

3° activiteiten die verbonden zijn aan het werken met asbest bevattende produkten geen noemenswaardige milieuverontreiniging door asbestvezels of -stof veroorzaken;

4° bij de sloop van asbestbevattende gebouwen, constructies en installaties en het verwijderen van asbest of asbesthoudende materialen daaruit, waarbij asbestvezels of asbeststof kunnen vrijkomen geen asbest in het milieu terechtkomt. Tevens zijn hierop van toepassing de emissienormen zoals opgenomen in bijlage 4.4.2.15.

HOOFDSTUK 6.5. PARTICULIERE STOOKOLIETANKS MET EEN WATERINHOUD VAN MINDER DAN 5000 LITERAfdeling 6.5.1. Gemeenschappelijke bepalingen voor nieuwe opslaginstallatiesart. 6.5.1.1.

De opslaginstallaties en hun onderdelen zijn gebouwd, getransporteerd en geplaatst volgens de toepasselijke codes van goede praktijk.

art. 6.5.1.2.

De opslaginstallaties zijn beschermd tegen mechanische beschadigingen en elke vorm van aantasting o.a. door corrosie. De dichtheid van leidingen, koppelingen, kranen en toebehoren is ten allen tijde verzekerd. Niet toegankelijke leidingen zijn in een brandstofdichte greppel of buis geplaatst. Deze greppel of buis helt af naar een toegankelijke opvangput.

art. 6.5.1.3.

De houder is uitgerust met een waarschuwingssysteem of een beveiligingssysteem en een ontluchtingssysteem dat uitmondt op een plaats waar de mogelijke hinder voor de buurt zo beperkt mogelijk is.

art. 6.5.1.4.

Alle openingen en aansluitingen aan de houder zijn geplaatst boven het maximum peil van de opgeslagen brandstof, behalve voor bovengrondse tanks dienend voor verwarmingsinstallaties zonder aanzuiging, zoals kachels.

art. 6.5.1.5.

De houder mag alleen gevuld zijn met die brandstoffen waarvoor hij gebouwd is. De nodige maatregelen zijn genomen om het morsen van brandstof tijdens het vullen te voorkomen

Afdeling 6.5.2. Bepalingen voor opslaginstallaties waarvan de buitenwand van de houders toegankelijk is voor controle.art. 6.5.2.1.

Onverminderd de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 27 maart 1985 houdende reglementering van de handelingen binnen de waterwingebieden en de beschermingszones mag de opslag van brandstoffen in houders waarvan de buitenwand toegankelijk is voor controle slechts gebeuren in:

- 1° dubbelwandige of enkelwandige metalen houders geplaatst in een inkuiping
- 2° enkelwandige of dubbelwandige houders in gewapende thermohardende kunststoffen geplaatst in een inkuiping
- 3° houders in kunststoffen andere dan gewapende thermohardende, geplaatst in een inkuiping op voorwaarde dat zij na de plaatsing en voor het ingebruiknemen ervan een drukproef hebben doorstaan gedurende ten minste één uur bij een overdruk of een onderdruk van 30 Kpa
- 4° dubbelwandige metalen en dubbelwandige kunststofftanks.

Indien zich opgevangen hemelwater in de inkuiping kan bevinden zijn de nodige maatregelen getroffen om dit regelmatig te verwijderen zonder vervuiling van het milieu. Ongeacht de hoeveelheid water die zich eventueel in de inkuiping bevindt, moet deze steeds de totale maximale inhoud van de erin geplaatste houders kunnen opvangen.

art. 6.5.2.2.

Een inkuiping mag alleen de brandstofhouder(s) en zijn (hun) toebehoren omvatten. Enkel de leidingen vereist voor de exploitatie van de houder(s) mogen door de inkuiping gevoerd zijn en wel boven het peil dat bereikt zou zijn wanneer de inkuiping gevuld zou zijn met de totale nominale inhoud van de erin geplaatste houders. Wanneer de houder een inhoud heeft van meer dan 2000 l., moet tussen de wanden van de houder en van de groeve een vrije ruimte bestaan om het onderzoek van de houder mogelijk te maken. Deze ruimte moet tenminste 50 cm. breed zijn. Indien de groeve volledig met een aangepast materiaal wordt opgevuld, moet tussen de houder en de wand van de inkuiping een minimale afstand van 30 cm. bestaan. Deze bepalingen zijn niet van toepassing indien een prefab-betonnen cilindrische houder wordt gebruikt.

Afdeling 6.5.3. Bepalingen voor opslaginstallaties waarvan de buitenwand van de houders ontoegankelijk is voor controleart. 6.5.3.1.

Onverminderd de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 27 maart 1985 houdende reglementering van de handelingen binnen de waterwingebieden en de beschermingszones mag de opslag van brandstoffen in houders waarvan de buitenwand ontoegankelijk is voor controle slechts gebeuren in:

- 1° dubbelwandige cilindrische metalen houders geplaatst in een groeve
- 2° enkelwandige metalen cilindrische houders geplaatst in een kelder
- 3° enkelwandige houders in gewapende thermohardende kunststoffen geplaatst in een groeve
- 4° dubbelwandige houders in gewapende thermohardende kunststoffen
- 5° dubbelwandige metalen houders
- 6° enkelwandige thermohardende kunststofftanks
- 7° prefab betonnen tanks

Het hoogste punt van ingegraven houder(s) moet minstens vijftig centimeter onder het maaiveld liggen. Het plaatsen van roerende of onroerende lasten boven een ingegraven houder moet vermeden worden. Indien dit toch gebeurt moeten alle maatregelen genomen zijn om beschadigingen aan de houder te voorkomen o.a. door een voldoende draagkrachtige afdekking die de lasten (met uitzondering van het eventuele opvullings- en afdekkingsmateriaal) niet overdraagt op de houder.

art. 6.5.3.2.

De aanvulling rond ingegraven houders gebeurt met inert materiaal dat geen gevaar oplevert voor beschadiging of aantasting van de houder, zijn bekleding en de groeve. Bij metalen houders dient bijzondere aandacht besteed aan de mogelijke corrosie. Het aanvullingsmateriaal moet voldoende doorlatend zijn t.o.v. de brandstof, hiervoor mag de doorval van het zeefmonster door een zeef met maaswijdte 1,25 mm niet meer bedragen dan 15% van zijn droge massa.

art. 6.5.3.3.

Ingegraven houders bevinden zich op tenminste één meter van de grenzen van de percelen van derden en op meer dan vijftien centimeter van ondergrondse constructies die niet tot de opslaginstallatie behoren. De onderlinge afstand tussen de houders bedraagt minstens vijftig centimeter. De groeve mag alleen de brandstofhouder(s) en hun toebehoren omvatten. Enkel de leidingen vereist voor de exploitatie van de houder(s) mogen door de inkuiping gevoerd zijn en wel boven het peil dat bereikt zou zijn wanneer de inkuiping gevuld zou zijn met de totale nominale inhoud van de erin geplaatste houders, rekening houdend met het eventuele aanvullingsmateriaal. De afstand tussen de houders en de wanden van de groeve moet minstens 30 cm bedragen.

art. 6.5.3.4.

Voor zover er een risico van oplichting van de houder t.g.v. een onderdompeling in (grond)water bestaat, is de houder stevig en onvervormbaar bevestigd aan een fundering of ballast waarvan het gewicht groter is dan de grootst mogelijk optredende opwaartse kracht.

art. 6.5.3.5.

Ingegraven houders moeten afhellen onder een helling van minstens 1cm/m in de richting van het mangat of de vul- of peilopening. Van zodra de waterinhoud van de houder gelijk is aan of groter is dan drieduizend liter moet een mangat aanwezig zijn met een opening waarvan de ingeschreven cirkel een diameter van tenminste vijfhonderd mm heeft.

Afdeling 6.5.4. De plaatsing van een opslaginstallatieart. 6.5.4.1.

Opslaginstallaties mogen alleen geplaatst zijn ofwel door een installateur die gemachtigd is om hiervoor een certificaat af te leveren ofwel onder toezicht van een erkende technicus.

art. 6.5.4.2.

Voor de bouw van de opslaginstallatie mag enkel gebruik gemaakt zijn van producten en onderdelen waarvan ofwel de overeenkomst met de toepasselijke code van goede praktijk gecertificeerd is door een erkende certificeringsinstelling ofwel na een beproeving overeenkomstig de toepasselijke code van goede praktijk. Voor wat de geprefabriceerde houder en kelder betreft bestaat het certificaat op zijn minst uit een verklaring van de fabrikant welke hij gemachtigd is af te leveren na keuring van een prototype.

art. 6.5.4.3.

§ 1. Binnen de maand na de aanleg van een opslaginstallatie maakt de exploitant, of op zijn verzoek de installateur of de erkende technicus die toezicht gehouden heeft bij de plaatsing, hiervan melding bij de Afdeling Water van AMINAL. Deze dienst staat in voor het bijhouden van een register van de gemelde opslaginstallaties. De houder wordt gemerkt met een groene merkplaat zoals gedefinieerd in art. 1.1.2.

§ 2. Deze melding bevat volgende inlichtingen:

- de identificatie van de installateur of de erkende technicus
- een eenduidige plaatsbepaling van de opslaginstallatie
- een copie van het afgeleverde certificaat

art. 6.5.4.4.

Bij de oplevering van de opslaginstallatie bezorgt de installateur aan de eigenaar het certificaat van de installatie samen met de certificaten of de beproevingsverslagen van de onderdelen ervan. De eigenaar van de opslaginstallatie draagt er zorg voor dat de exploitant(en) in het bezit is (zijn) van een kopie van het certificaat van de installatie.

Afdeling 6.5.5. Periodieke controles, onderhoud en buitengebruikstelling

art. 6.5.5.1.

De eerste periodieke controle na de installatie moet plaatsvinden:

a) binnen een termijn van zes jaar voor de installaties met houders andere dan in thermohardende gewapende kunststoffen waarvan de buitenwand niet visueel geïnspecteerd kan worden zonder dat dit het uitgraven van de houder of het verwijderen van het aanvullingsmateriaal vereist

b) binnen een termijn van acht jaar voor de installaties met houders in thermohardende gewapende kunststoffen waarvan de buitenwand niet visueel geïnspecteerd kan worden zonder dat dit het uitgraven van de houder of het verwijderen van het aanvullingsmateriaal vereist.

c) binnen een termijn van tien jaar voor de installaties met houders waarvan de buitenwand visueel geïnspecteerd kan worden zonder dat dit het uitgraven van de houder of het verwijderen van het aanvullingsmateriaal vereist.

art. 6.5.5.2.

De eerstvolgende periodieke controles vinden plaats:

a) telkens binnen een termijn van drie jaar na de vorige controle voor de installaties met houders andere dan in thermohardende gewapende kunststoffen waarvan de buitenwand niet visueel geïnspecteerd kan worden zonder dat dit het uitgraven van de houder of het verwijderen van het aanvullingsmateriaal vereist

b) telkens binnen een termijn van vier jaar na de vorige controle voor de installaties met houders in thermohardende gewapende kunststoffen waarvan de buitenwand niet visueel geïnspecteerd kan worden zonder dat dit het uitgraven van de houder of het verwijderen van het aanvullingsmateriaal vereist.

c) telkens binnen een termijn van vijf jaar na de vorige controle voor de installaties met houders waarvan de buitenwand visueel geïnspecteerd kan worden zonder dat dit het uitgraven van de houder of het verwijderen van het aanvullingsmateriaal vereist.

art. 6.5.5.3.

De controles bedoeld in de artikels 6.5.5.1. en 6.5.5.2. worden uitgevoerd door een erkende technicus en omvatten:

- een visuele controle van de opslaginstallatie m.i.v. een controle van de wanden van de houder indien mogelijk zonder dat dit het uitgraven van de houder of het verwijderen van het aanvullingsmateriaal vereist
- een controle van de doeltreffendheid van het waarschuwings- of overvulbeveiligingssysteem
- een controle naar de aanwezigheid van water en slib in de houder
- een controle van de doeltreffendheid van het eventueel aanwezig lekdetectiesysteem
- een nazicht van het certificaat en het proces verbaal van de vorige controle.
- indien mogelijk een meting van het potentiaalverschil tussen de houder en de omhullende bodem of aanvulling (metalen houders).

Al naargelang het resultaat van de controle wordt de houder gemerkt met een groene of rode merkplaat. Een groene merkplaat betekend dat de installatie verder gebruikt mag worden. Een rode merkplaat betekend dat de houder niet meer mag bijgevuld worden en dat de exploitant alle nodige maatregelen moet treffen om de installatie terug in goede staat te brengen waarna ze opnieuw aan een controle onderworpen wordt. Binnen de veertien dagen nadat een rode merkplaat aangebracht werd maakt de exploitant of op zijn verzoek de erkende technicus hiervan melding bij de Afdeling Water van AMINAL. Deze houdt een register bij van de gecontroleerde opslaginstallaties met vermelding van het resultaat (groene of rode merkplaat).

art. 6.5.5.4.

De exploitant(en) van een opslaginstallatie dragen er zorg voor dat deze steeds in goede staat van werking en onderhoud verkeert en in het bijzonder dat elke verontreiniging van het milieu voorkomen wordt. Zij dragen er zorg voor dat de merkplaat steeds leesbaar blijft. Indien zich toch een verontreiniging voordoet of lekkage vastgesteld of vermoed wordt nemen zij onverwijld alle maatregelen om de schade en verstoring van het milieu te beperken. Indien verdere verontreiniging van bodem en grondwater niet onmiddellijk tegengehouden kan worden terwijl de installatie verder gebruikt wordt, wordt ze buiten gebruik gesteld, en wordt de houder geledigd. In dit laatste geval wordt de controlerende ambtenaar onmiddellijk verwittigd. Behalve in het geval van een ernstige verontreiniging en wanneer de voortschrijding ervan de saneringskosten sterk opdrijft mag het buiten gebruik nemen van de installatie enkele dagen uitgesteld worden in de periode tussen 1 november en 31 maart om de exploitant en de gebruikers de mogelijkheid te geven om te voorzien in een alternatieve verwarmingsbron.

art. 6.5.5.5.

Onverminderd de toepasselijke wettelijke bepalingen m.b.t. het beheer van afval wordt de houder van een opslaginstallatie die de eigenaar definitief buiten gebruik stelt, geledigd en wordt

de volledige opslaginstallatie verwijderd. Bij onmogelijkheid om de installatie te verwijderen wordt de houder gevuld met zand, schuim of enig ander inert materiaal. Alle nodige maatregelen worden genomen om milieuverontreiniging te voorkomen.

Afdeling 6.5.6. Erkende deskundigen

art. 6.5.6.1.

Onder gecertificeerde onderdelen van een installatie wordt verstaan de onderdelen waarvoor in uitvoering van ofwel de wet van 20 juli 1990 ofwel een andere door de Vlaamse regering goedgekeurde certificeringsprocedure een certificaat van overeenkomst met de code van goede praktijk of technische specificatie werd afgeleverd.

art. 6.5.6.2.

De gemachtigde installateur is een natuurlijke persoon die een kaderfunctie bekleedt binnen een eenmanszaak of een vennootschap die opslaginstallaties voor brandstof installeert en met vrucht een opleiding heeft gevolgd in een door de minister erkende instelling. Deze opleiding bestaat uit minstens 10 uren theorielessen en 10 uren praktijk over volgende leerstof:

- kenmerken van brandstoffen;
- de codes van goede praktijk en de regels van goed vakmanschap i.v.m. de bouw, het transport en de plaatsing van opslaginstallaties voor brandstof (inkuipingen inbegrepen);
- de codes van goede praktijk en de regels van goed vakmanschap i.v.m. de bescherming tegen corrosie en de bepaling van corrosiviteit van de bodem;
- de codes van goede praktijk en de regels van goed vakmanschap i.v.m. de controle van opslaginstallaties en dichtheidsbeproevingen;
- begrippen over brandweerstand en weerstand van materialen tegen de inwerking van brandstoffen;
- de methodes en systemen voor lekdetectie;

Het attest afgeleverd door de erkende instelling geldt als erkenningsbewijs

Als kaderpersoneel wordt beschouwd het personeel bedoeld in art. 11 §3 van het koninklijk besluit van 26 september 1991 tot vaststelling van bepaalde toepassingsmaatregelen van de wet van 20 maart 1991 houdende regeling van de erkenning van aannemers van werken.

art. 6.5.6.3.

De erkende technicus is een natuurlijke persoon die erkend is voor de controle van verwarmingsinstallaties in uitvoering van het koninklijk besluit van 6 januari 1978 tot voorkoming van luchtverontreiniging bij het verwarmen van gebouwen met vaste of vloeibare brandstoffen en met vrucht een opleiding heeft gevolgd in een door de minister erkende instelling. Deze opleiding bestaat uit minstens 10 uren theorielessen en 10 uren praktijk over volgende leerstof:

- kenmerken van brandstoffen;

- de codes van goede praktijk en de regels van goed vakmanschap i.v.m. de bouw, het transport en de plaatsing van opslaginstallaties voor brandstof (inkuipingen inbegrepen);
- de codes van goede praktijk en de regels van goed vakmanschap i.v.m. de bescherming tegen corrosie en de bepaling van corrosiviteit van de bodem;
- de codes van goede praktijk en de regels van goed vakmanschap i.v.m. de controle van opslaginstallaties en dichtheidsbeproevingen;
- begrippen over brandweerstand en weerstand van materialen tegen de inwerking van brandstoffen;
- de methodes en systemen voor lekdetectie;

Het attest afgeleverd door de erkende instelling geldt als erkenningsbewijs

art. 6.5.6.4.

De inrichtingen die de opleiding zoals bedoeld in art 6.5.6.2. en 6.5.6.3. verschaffen kunnen erkend worden door de minister indien zij:

- voorzien in het onderwijs van de leerstof bedoeld in art. 6.5.6.2. en 6.5.6.3.;
- beschikken over een werkplaats voor praktische oefeningen met de nodige voorzieningen zodat dichtheidsbeproevingen, lekdetecties en controles over de goede staat van onderhoud van houders op werkelijke grootte kunnen worden uitgevoerd;
- examens organiseren over de onderwezen leerstof. De examens worden gehouden onder toezicht van een commissie bestaande uit minstens drie specialisten in de onderwezen vakken onder het voorzitterschap van een academische ingenieur of een ingenieur van academisch niveau. De minister kan zich in de examencommissie laten vertegenwoordigen.
- personeel in dienst hebben met een voldoende geachte kwalificatie en onder leiding veen academische ingenieur of een ingenieur van academisch niveau.

art. 6.5.6.5.

De inrichtingen bedoeld in art. 6.5.6.4. richten hun aanvraag tot erkenning aan de minister ter attentie van de directeur generaal van de administratie milieu natuur en landinrichting. De aanvraag bevat volgende gegevens:

- de bedrijfsgegevens;
- de personalia van het leidinggevend personeel en van de lesgevers;
- het programma van de lessen
- een beschrijving van het beschikbare materieel voor demonstratie, metingen en oefening

Afdeling 6.5.7. Overgangsmaatregelen

art. 6.5.7.1.

Behalve voor de installaties waarvan de houders vergund werden in uitvoering van het titel I van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming of die vergund of gemeld werden in uitvoering van Titel 1 van het VLAREM waarvoor de vergunningsvoorwaarden of de milieuvoorwaarden onverkort van toepassing blijven tot het

verval van de vergunning en uiterlijk 20 jaar na de aflevering van de vergunning of de datum van de melding, moeten al de bestaande houders binnen een termijn van zestig maanden na het in werking treden van dit besluit uitgerust zijn met een waarschuwings- of beveiligingssysteem.

art. 6.5.7.2.

Opslaginstallaties waarvan de buitenwand van de houder visueel kan geïnspecteerd zijn moeten binnen een termijn van vierentachtig maanden onderworpen zijn aan een controle door een erkende technicus.

Andere dan opslaginstallaties waarvan de buitenwand van de houder visueel kan geïnspecteerd zijn moeten binnen een termijn van zestig maanden onderworpen zijn aan een controle door een erkende technicus.

Deze controle omvat:

- een visuele controle van de opslaginstallatie
- een controle van de doeltreffendheid van het waarschuwings- of overvulbeveiligingssysteem
- een controle naar de aanwezigheid van water en slib in de houder
- een controle van de doeltreffendheid van het eventuele lekdetectiesysteem
- een visuele controle van de buitenwand van de houder voor zover mogelijk en zonder dat de houder uitgegraven is of de omhulling verwijderd moet zijn.
- indien mogelijk een meting van het potentiaalverschil tussen de houder en de omhullende bodem of aanvulling (metalen houders).

Al naargelang het resultaat van de controle is de houder gemerkt met een duidelijk leesbare en onuitwisbare groene of rode merkplaat

Een groene merkplaat betekent dat de installatie verder gebruikt mag zijn. Een rode merkplaat betekent dat de houder niet meer mag bijgevoerd worden en dat de exploitant alle nodige maatregelen moet treffen overeenkomstig het verslag van de erkende technicus om de installatie terug in goede staat te brengen waarna de installatie terug aan een controle onderworpen wordt. Binnen de veertien dagen nadat een rode merkplaat of rood plaatje aangebracht werd maakt de exploitant of op zijn verzoek de erkende technicus hiervan melding bij de Afdeling Water van AMINAL. Deze dienst houdt een register bij van de gecontroleerde opslaginstallatie met vermelding van het resultaat (groene of rode merkplaat)

HOOFDSTUK 6.6. NIET-INGEDEELDE INRICHTINGEN VOOR VERWARMING VAN GEBOUWEN.

Art. 6.6.0.1.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op installaties voor de verwarming van gebouwen, andere dan deze bedoeld onder rubriek 43 van de indelingslijst, die ten minste een ketel of een blaasluchtgenerator omvatten die gevoed wordt met vaste of met vloeibare brandstof, daarin begrepen vloeibaar petroleumgas dat in vloeibare staat ingespoten wordt.

Art. 6.6.0.2.

§ 1. De in artikel 6.6.0.1. bedoelde verwarmingsinstallaties moeten ieder jaar:

- 1° een onderhoudsbeurt krijgen;
- 2° onderworpen worden aan een controleproef, uitgevoerd door een milieudeskundige erkend in de discipline "verwarmingsinstallaties gevoed met vloeibare brandstof".

§ 2. De in § 1 bedoelde onderhoudsbeurt en controleproef dienen uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 6 januari 1978 tot voorkoming van luchtverontreiniging bij het verwarmen van gebouwen met vaste of vloeibare brandstof.

DEEL 7 WIJZIGINGS-, OPHEFFINGS- EN SLOTBEPALINGENHOOFDSTUK 7.1. WIJZIGINGSBEPALINGAfdeling 7.1.1. Titel I van het VlaamseArt. 7.1.1.1.

Artikel 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse regering van 27 februari 1992, 28 oktober 1992 en 27 april 1994, wordt als volgt gewijzigd:

1° in de bepalingen van punt 3° wordt het woord "alfabetische" geschrapt;

2° de bepalingen van de punten 9° tot en met 12° worden vervangen door de volgende bepalingen :

"9° "afvalwater" : verontreinigd water waarvan men zich ontdoet, zich moet ontdoen of de intentie heeft zich van te ontdoen, met uitzondering van hemelwater dat niet in aanraking is geweest met verontreinigende stoffen;

10° "huishoudelijk afvalwater" : afvalwater dat enkel bestaat uit het water afkomstig van :

- normale huishoudelijke activiteiten;
- sanitaire installaties;
- keukens;
- het reinigen van gebouwen zoals woningen, kantoren, plaatsen waar groot- of kleinhandel wordt gedreven, zalen voor vertoningen, kazernen, kampeerterreinen, gevangenis- sen, onderwijsinrichtingen met of zonder internaat, klinieken, hospitalen en andere inrichtingen waar niet besmettelijke zieken opgenomen en verzorgd worden, zwembaden, hotels, restaurants, drankgelegenheden, kapsalons;
- afvalwater afkomstig van wassalons, waar de toestellen uitsluitend door het cliënteel zelf worden bediend;